

GAZETA LWOWSKA.

Z dodatkami dziennym i tygodniowym kosztuje w prenumeracie: Bez poczty: kwartalnie 4 zł.; miesięcznie 1 zł. 40 centów.
Z pocztą kwartalnie 5 zł.; miesięcznie 1 zł. 75 centów wal. austr. — Insercya w półkolumnie, drukiem garmont 7 centów od wiersza. — Reklamacye są wolne od opłaty pocztowej.

PRZEGLĄD.

Monarchya austryacka. — Hiszpania. — Anglia. — Francya. — Niemce. — Doniesienia z ostatniej poczty. — Wiadomości handlowe. — Kronika.

Monarchya Austryacka.

Rzecz urzędowa.

Wiedeń, 1go marca. Na dniu 28. lutego 1860 wyszedł w c. k. nadwornej i rządowej drukarni w Wiedniu i został rozslany IX. zeszyt Dziennika ustaw państwa.

Zeszyt ten zawiera:

Nr. 46. Rozporządzenie ministerstwa spraw wewnętrznych i nadkomendy armii z 18. lutego 1860, ważne w krajach koronnych niższej i wyższej Austrii, Salcburgu, Tyrolu i Vorarlbergu, Styryi, Karyntyi, Krainie, Wybrzeżu z Tryestem, w Węgrzech, Kroacyi i Sławonii, w Serbskim województwie z Temeskim banatem, w Czechach, Morawii, Szląsku, Galicyi, Krakowie, Bukowinie i Siedmiogrodzie, którem się dla podniesienia chowu koni przeznaczone cesarskie nagrody za gonitwy końskie postanawiają na sześć administracyjnych lat 1860 włącznie do r. 1865.

Nr. 47. Rozporządzenie ministerstwa spraw wewnętrznych i nadkomendy armii z 18. lutego 1860, ważne w krajach koronnych niższej i wyższej Austrii, Salcburgu, Tyrolu, Vorarlbergu, Styryi, Karyntyi, Krainie, Wybrzeżu z Tryestem, w Węgrzech, Kroacyi i Sławonii, w Serbskim województwie z Temeskim banatem, w Czechach, Morawii, Szląsku, Galicyi, Krakowie, na Bukowinie i w Siedmiogrodzie, którem się postanawiają przyzwolone z zasiłków państwa premia za chów koni na sześć lat administracyjnych 1860 włącznie do r. 1865.

Sprawy krajowe.

(Rozpisanie wyścigów konnych i wyznaczone nagrody. — Nagrody za chów koni. — Powrót zbiegów. — Dozwolenie zabaw publicznych.)

Wiedeń, 24. lutego. *Gazeta wiedeńska* zawiera następujące rozporządzenie ministerstwa spraw wewnętrznych i naczelnej komendy armii z 18. lutego 1860, obowiązujące kraje koronne: Austryę powyżej i poniżej Anizy, Salcburg, Tyrol i Vorarlberg, Styryę, Karyntyę, Krainę, kraj pomorski z Tryestem, Węgry, Kroacyę i Sławonię z banatem Temeskim, Czechy, Morawie, Szląsk, Galicyę, Kraków, Bukowinę i Siedmiogród, którem dla podźwignięcia hodowli koni wyznaczone nagrody cesarskie przy wyścigach konnych ustanowiono na sześć lat administracyjnych, począwszy od roku 1860 łącznie do 1865.

Jego c. k. apost. Mość raczył najwyższem postanowieniem z 9. lutego 1860 w zamiarze jednakowego ukształcenia i dla ułatwienia pomyslnego rozwoju instytucji wyścigów konnych na lat sześć administracyjnych, począwszy od roku 1860 łącznie do 1865, przyzwolić na wyznaczenie nagród cesarskich z ogłoszeniem takich w tej mierze postanowień:

§. 1. Na każdy rok ze sześciu lat administracyjnych, począwszy od 1860 łącznie do 1865 wyznaczono dla wypróbowania rącości, wytrwałości i sił koni następujące nagrody cesarskie przy wyścigach konnych:

I. Dla wyścigów konnych w Wiedniu.

1. Nagrodę cesarską I. klasy w sumie 1000 sztuk c. k. dukatów austryackich.

2. Nagrodę cesarską II. klasy w sumie 600 sztuk c. k. dukatów austryackich.

II. Dla wyścigów konnych w Peszcie.

1. Nagrodę cesarską I. klasy w sumie 1000 sztuk c. k. dukatów austryackich.

2. Nagrodę cesarską II. klasy w sumie 600 sztuk c. k. dukatów austryackich.

III. Dla wyścigów konnych w Pardubitz.

1. Nagrodę cesarską I. klasy w sumie 1000 sztuk c. k. dukatów austryackich.

2. Nagrodę cesarską II. klasy w sumie 600 sztuk c. k. dukatów austryackich.

IV. Dla wyścigów konnych we Lwowie.

1. Nagrodę cesarską I. klasy w sumie 500 sztuk c. k. dukatów austryackich.

2. Nagrodę cesarską II. klasy w sumie 300 sztuk c. k. dukatów austryackich.

3. Nagrodę cesarską za konie czystej rasy wschodniej i za konie pochodzenia wschodniego — w sumie 300 sztuk c. k. dukatów austryackich.

V. Dla wyścigów konnych w Klausenburgu.

1. Nagrodę cesarską I. klasy w sumie 500 sztuk c. k. dukatów austryackich.

2. Nagrodę cesarską II. klasy w sumie 300 sztuk c. k. dukatów austryackich.

§. 2. Co do wyznaczonych nagród cesarskich przy wyścigach konnych mają i nadal pozostać w mocy obowiązującej wszystkie rozporządzenia ministerstwa spraw wewnętrznych i naczelnej komendy armii z 27. kwietnia 1857, nr. 84 Dz. ust. p. wydane powszechnie i osobne postanowienia, jak niemniej i ogłoszony równocześnie regulamin względem ubiegania się o skarbowe nagrody przy wyścigach konnych wyznaczone dla podźwignięcia chowu koni.

§. 3. Oprócz wyznaczonych nagród cesarskich przy wyścigach konnych zaliczone będą komitetem wyścigowym powołanym regulaminem dla kierowania, dozoru i przeprowadzenia ubiegania się o cesarskie nagrody przy wyścigach konnych, następujące jeszcze kwoty, jako to:

dla wyścigów konnych w Wiedniu	100	sztuk
„ „ „ w Peszcie	200	„
„ „ „ w Pardubitz	100	„
„ „ „ we Lwowie	100	„
„ „ „ w Klausenburgu	100	„

c. k. dukatów austryackich z tem przeznaczeniem, by je według własnego uznania obrócone na rzecz podźwignięcia chowu koni, a głównie dla zachęcenia zajmujących się tem właścicieli i mniejszych właścicieli gruntowych, i by przy tem zwrócono przedewszystkiem uwagę na ulepszenie wierzchowców przeznaczonych pod jazdę.

§. 4. Komitety wyścigowe mają uchwalony sposób użycia oddanych im stosownie do §. 3 kwot pieniężnych, jak niemniej i nagród cesarskich przy wyścigach konnych podać do wiadomości publicznej, i przedłożyć sprawozdanie o wypadku ubiegania się w tej mierze.

Arcyksiążę *Wilhelm* fml. w. r. Hr. *Gołuchowski* w. r.

— Rozporządzenie ministerstwa spraw wewnętrznych i naczelnej komendy armii z 18. lutego 1860, obowiązujące kraje koronne Austryę poniżej i powyżej Anizy, Salcburg, Tyrol z Vorarlbergiem, Styryę, Karyntyę, Krainę, krainę nadmorską z Tryestem, Węgry, Kroacyę i Sławonię, Serbskie województwo z banatem Temeskim, Czechy, Morawie, Szląsk, Galicyę, Kraków, Bukowinę i Siedmiogród, którem przyzwolone ze skarbu publicznego nagrody za hodowlę koni ustanowiono na sześć lat administracyjnych od 1860 łącznie do 1865.

Jego c. k. apost. Mość raczył następującem najwyższem postanowieniem z 9. lutego r. b. w zamiarze jednakowego ukształcenia i dla ułatwienia pomyslnego rozwoju instytucji wyścigów konnych na lat sześć administracyjnych, począwszy od roku 1860 łącznie do 1865 przyzwolić i wyznaczyć corocznie ze skarbu publicznego kwotę 2750 sztuk c. k. dukatów austryackich w złocie tytułem nagrody za hodowlę koni:

§. 1. Przepisy ogłoszone na mocy najwyższego postanowienia z 27. stycznia 1857 rozporządzeniem ministerstwa spraw wewnętrznych i naczelnej komendy armii z 27. kwietnia 1857, nr. 85 Dz. ust. p. względem podziału przyzwolonych ze skarbu publicznego nagród za chów koni, pozostają i nadal w mocy obowiązującej.

§. 2. Stacje konkursowe ustanowione dla podziału za chów koni na lata administracyjne od 1860 łącznie do 1865, tudzież liczba i ilość nagród, jakie rozdane być mają za najpiękniejsze klacze ze źrebkami i za klacze trzyletnie, oznaczone są w osobnym dodatku pod literą A.

§. 3. Pierwotni właściciele tych klaczy, za które przyznano nagrodę, jak niemniej i takich, które uznano za godne nagrody, i tylko dla braku premii jej nieotrzymały — zaszczytenci być mają od komisji powołanej do przyznania nagród, medalami srebrnymi, które po jednej stronie nosić mają popiers Jęgo c. k. apost. Mości, a po odwrotnej napis: „Za dobry chów i pielęgnowanie koni.“

— Do *Gazety tryestynskiej* piszą z **Weneeyi** pod dniem 23. b. m.: Wczoraj powróciło znowu do kraju wielu z młodzieży, co uciekli do Ferrary i zaciągnęli się do szeregów powstańczych

ochotników. Wszyscy stawili się sami przed władzą. Wielu artystów, których zamknięcie teatrów pozbawiło wszelkiego utrzymania, udali się do rządu o pozwolenie, by w ogrodach publicznych od 2. do 5. po południu mogli za biletami wstępnymi wyprawiać publiczne zabawy połączone z sztukami gimnastycznymi, loterya i popisami śpiewu i muzyki. Uwzględniając opłakane położenie nieszczęśliwych ludzi udzieliła władza swego przyzwolenia.

Hiszpania.

(Układy o pokój przerwane.)

Madryt, 25. lutego. Dnia 24. b. m. przybyło do głównej kwatery hiszpańskiej dwóch posłów marokańskich, którzy przywieźli marszałkowi O'Donnellowi propozycję, by zeszedł się na konferencję z Mulej Abbasem i ministrem spraw zagranicznych Katicem na pewnym miejscu przy gościńcu do Tangeru. Marszałek zezwolił na tę konferencję i wytoczono najpierw kwestję o odstąpienie Tetuanu. Marokańscy pełnomocnicy sprzeciwiali się mocno temu żądaniu, ale jak O'Donnell zagroził zerwaniem układów, prosił Mulej Abbas o cierpliwość i nowy termin, ale marszałek odmówił oświadczając przytem, że zawieszenie broni skończyło się już. Potem powrócił marszałek do Tetuanu i powołał natychmiast naczelników komendantów floty, by się umówić z nimi względem dalszych działań wojennych.

Eskaadra hiszpańska opuściła już zatokę w Algeiras, ażeby bombardować port marokański na morzu atlantykiem i podobno zacząć ma od Arzili. Ten port znajduje się między Tangerem i Laraszem na prawo od gościńca z Tangeru do Fezu.

Anglia.

(Posiedzenie izby 23. i 24. lutego. — Flota do Lizbony.)

Londyn, 26. lutego. Na posiedzeniu izby wyższej z d. 23. lutego wniósł lord *Kanclerz* do drugiego odczytu bil, który ma przyczynić się do ulepszenia kodexu karnego. Ściąga się do przestępstw i zbrodni przeciw bezpieczeństwu osoby i znosi między innymi różnicę kary na sprzysiężenia w Anglii a Irlandyi. Dotychczas podpadało sprzysiężenie w Irlandyi karze śmierci, nadal się będzie podobnie jak w Anglii karać tylko deportacją.

W izbie niższej zapowiada p. *T. Duncombe*, że w czternastu dniach wytoczy debatę o niepomyślnym stanie angielskich stosunków dyplomatycznych z dworem neapolitańskim. Pan *Kinglake* zapytuje, kiedy rząd zamierza przedłożyć izbie potrzebne do czwartkowych obrad w zapowiedzianej kwestyi sabaudzkiej traktaty gwarancyjne. *J. Russell* odpowiada, że w ministerjum spraw zewnętrznych nie wiadano z początku, jakich traktatów domaga się p. *Kinglake*, bo tak zwane traktaty gwarancyjne, leżą zawsze na zawołanie izby. Zapewne jednak żąda szanowny członek dwóch traktatów, z których jeden z 20. listopada 1815 zawarty między Austryją, W. Brytanią, Francją, Prusami i Rosyą zawiera rozmaite postanowienia o granicach wielu państw, drugi zaś stanowi przymierze przyjaźni między pomienionymi mocarstwami. Obadwa traktaty znajdują się w trzecim tomie dokumentów państwa, dla wygody jednak szanownych członków nie omieszka rząd przedłożyć ich jutro lub w poniedziałek.

— Dnia 24. b. m. wniósł lord *Carnarvon* zapytanie w izbie wyższej, co wiadomo rządowi o hiszpańskich propozycjach pokojowych postawionych Marokowi i obawia się, aby Hiszpania nie posunęła się dalej, niż zgadza się z widokami Anglii. Lord *Wodehouse* oświadcza, że nie pozostaje mu jak tylko potwierdzić najnowsze doniesienie dziennika *Times*. Hiszpania domaga się odstąpienia zdobytego obszaru ziemi wraz z miastem Tetuan, tudzież znacznego wynagrodzenia pieniężnego i korzyści handlowych, a nadto zażądał jeszcze marszałek O'Donnell odstąpienia położonego w pobliżu wysp kanaryjskich portu na morzu atlantykiem, tudzież prawa dla Hiszpanii utrzymywać dyplomatycznego agenta i katolicką misję w Fez. Wichrabia *Dungannon* wnosi rezolucję, że zaprowadzone od niejakiego czasu nadzwyczajne nabożeństwo wieczorami niedzielami w teatrach jest w najwyższym stopniu nieprzyzwoite. *Arcybiskup z Canterbury* i hrabia *Shaftesbury* usprawiedliwiają wybór miejsca i zaprowadzony zwyczaj a wichrabia *Dungannon* skłania się cofnąć wniosek.

W izbie niższej składa *J. Russell* kilka dyplomatycznych dokumentów w sprawie traktatu handlowego z Francją. Na zapytanie pana *Wyld* oświadcza lord *J. Russell*: Rząd Jej król. Mości otrzymał doniesienie z Madrytu, że Królowa hiszpańska zamierza marszałkowi O'Donnell nadać tytuł księcia Tetuanu, czy zaś do tego tytułu ma przysiąść i obszar ziemi, o tem nie wie rząd dotychczas. Słychać jednakże, że odstąpienie Tetuanu należy do żądań Hiszpanii. Oprócz tego musiał jeszcze lord *J. Russell* odpowiadać na cały szereg interpelacji. P. *Mac Evoy*, oświadczył, że będąc reprezentantem katolickich mieszkańców irlandzkich, poczytuje się obowiązany zwrócić uwagę na ciągłe naruszanie neutralności, jakiej się rząd dopuszcza wobec Włoch. *Morco* przypomina zarazem, że na jednym meetyngu irlandzkim 16 przyjaźnych rządowi członków irlandzkich powzięło uchwałę, że rząd, któryby sam naruszał lub sprzyjał naruszeniu świeckiej władzy papieża nie zasługuje na zaufanie irlandzkiego narodu i pomoc iryjskich reprezentantów. Gdyby też minister spraw zewnętrznych działał dalej w duchu swej dedepeszy z 24. sierpnia 1859, to wszyscy ci członkowie parlamentu, co poprzysięgli bronić sprawę ojca ś., widzieliby się zniewoleni walczyć z rządem wszelkimi środkami parlamentarnymi. Lord *J. Russell* zamiast odpowiedzi odsyła mowcę do swych dawniejszych oświad-

czeń. Co do owych znanych czterech propozycji, to Anglia prosiła Króla Sardyńskiego, by dobrowolnie wstrzymał się jeszcze od wszelkich kroków stanowczych, ponieważ chodzi tu nie o kraj W. księcia Toskańskiego lub prowincją papieską, ale o przywrócenie trwałego spokoju na całym półwyspie. *Mac Evoy* może myśleć o tem jak mu się podoba, lecz on będzie się mienić szczęśliwym, jeśli przyczyni się z swej strony do przywrócenia spokoju i pomyślności Włoch. P. *Hadfield* przedkłada śród licznych wesolych okrzyków kilka deputacyi z różnych miejsc, w których pobliżu odbywała się wielka publiczna walka między jednym sławnym boxerem amerykańskim a boxerem angielskim. Mieszkańcy sąsiedni nie mają upodobania w tego rodzaju barbarzyństwach i proszą rząd, by starał się zapobiegać podobnym scenom. Sir *G. C. Lewis* (minister spraw wewnętrznych) zapewnia, że sir *R. Mayne*, pierwszy komisarz policji wytoczy śledztwo w tej sprawie. P. *Newdegate* zagaja następnie odroczonej debatę w sprawie budżetu, i występuje stanowczo przeciw budżetowi i przymierz. Zaprzecza jednak by sprzyjał zasadom protekcyjnistów, występuje przeciw budżetowi, bo sprzyja tylko zbytkowi klas zamoznych a pozostawia niezmiennie wysoki podatek od cukru, herbaty i kawy. P. *Osborne* nie dziwi się bynajmniej, że p. *Newdegate* wierny swoim zasadom okazuje się nieprzyjaźnym wnioskowi, ale nie może pojąć bynajmniej z kąd pochodzi odszczepieństwo tak zarliwego apostoła wolności handlowej, za jakiego uchodził zawsze sir *F. Baring*. Najwięcej raziły w dotychczasowej taryfie cła od wina zarówno pod względem moralnym jak i sanitarnym. Im więcej bowiem upowszechnia się smak od wina, tem rychlej odzwyczai się masa publiczności od wódki i innych napojów fałszowanych i zatrutych. Wysokie wydatki na armię i flotę zmniejszą się zapewne po roku a stopniowo ustanie podatek dochodowy. Pan *T. Baring* oświadcza się przeciw przemierz i budżetowi, bo jego zdaniem sprzeciwiają się wręcz widokom Anglii i nie mogą przyczynić się do utrwalenia przyjaźnych stosunków z Francją. *Milner Gibson* przypomina opozycyi, że rząd dzisiejszy przeprowadza tylko to, co zamierzał dawniejszy. Ministerjum lorda Derby usiłowało zawrzeć traktat handlowy z Francją, pod temi samymi warunkami a lord Malmesbury skłonił się pozwolić na wywóz angielskiego węgla do Francji i tylko nie przystawał na zniesienie ceł angielskich od koniaku, znajdując że i cła od win do tej samej należą kategorii. Za to jednak zgadzał się lord Malmesbury wejść w układy względem ogólnej wzajemnej rewizji taryfy. P. *Walpole*, były minister spraw wewnętrznych w gabinecie lorda Derby, uważa budżet dobrym w głównych rzeczach a tylko nagannym w szczegółach, z tem wszystkim postanowił popierać poprawkę Duncana, bo jego zdaniem nie obala ona zupełnie ani budżetu ani przymierza. Artykuł 3 i 11 traktatu potrzeba roztrząsać napowrót, podatek od papieru nie może być teraz jeszcze zniesiony ani też podatek dochodowy podwyższony. Głosuje zatem za wnioskiem, nie myśląc tem bynajmniej popierać sprawy swego stronnictwa i podkopywać istnienie dzisiejszego gabinetu. *Kanclerz skarbu* nie może pojąć związku w dowodach pana *Walpole* a śmiesznymi wydają mu się prorocтва panów *Hubbard* i *Baring*, które są zupełnie tego rodzaju co niedorzeczne niczem nie uzasadnione głosy z r. 1846. Następnie przymawiał szydlerczo roli, jak sir *John Pakington* odgrywał na meetyngu uprawiaczy konopi w Westminster, i dowodził, że mocya p. *Duncane* mierzy wprost przeciw traktatowi i potępia politykę, jakiej od roku 1842 w sprawach ekonomii politycznej przestrzegał parlament i naród cały. Nakoniec wzywał wymownymi słowy większość, by wybierała między rządem lub opozycją. P. *D'Israeli* zaprzeczał, by wniosek pana *Duncane* sprzeciwiał się polityce ostatnich ośmiu lat, bo budżet p. *Gladstone* nie zgadza się we wszystkim z zasadami tej polityki. Dawniej okazywały się niedobory ale starano się pokryć je zaraz, dziś przeciwnie wywołują niedobór, nie pokrywając go wcale. Budżet wytknął sobie za wielkie zamiary a osiąga mało. W ciągu roku podniesie się budżet prawdopodobnie na 12 milionów. Mowca sam jest za przymierzem handlowym z Francją i wchodził w tym przedmiocie w układy za swego urzędowania. Świeżo zawarty traktat jest jednak niepomyślny a do tego zawarty w czasie, kiedy tylko podwyższyć może niedobór. Na dzisiejszy budżet finansowy potrzeba się zapatrywać w związku z okrzyczanym i chybnym budżetem z r. 1853. Słabość ówczesnego rządu, że dał się wplatać w wojnę z Rosyą, jest właściwą przyczyną nieustannego powiększania podatków i dzisiejszych kłopotów finansowych. Teraz objawia rząd równie mało oględności w swej polityce zewnętrznej, przeciw temu należy też stanowczo zaprotestować a to jest głównym powodem i zamiarem mocyi. Mowca i jego koledzy nie pragną wcale brać na siebie odpowiedzialności rządu, przypominając sobie wotum tej samej izby, które ich obaliło, nie mogą jednak zapominać o swych obowiązkach jako członkowie parlamentu i dlatego muszą popierać wniosek. Lord *Palmerston* nie myśli roztrząsać na nowo umowiony i rozebrany do sytu przedmiot, ale zwraca tylko uwagę, jak ważną jest kwestya, w której ma zapaść uchwała. Ważniejszej sprawy nie zamykała nigdy jeszcze rezolucya o sześciu zaledwie wierszach, wydaje bowiem na raz dwa wyroki potępienia, jeden na zewnętrzną, drugi na handlowo-polityczną politykę rządu. Rezolucya pragnie zarówno obalić traktat jak i budżet, i to nie pozwalając nawet dyskusji o traktacie. Izba przystąpiła do głosowania. Za wnioskiem oświadczyło się 223 przeciw wnioskowi 339 głosów. Okazała się zatem większość ministeryalna 116 głosów, jak już wiadomo z telegramów. Stronnictwo ministeryalne przyjęło rezultat głosowania głośnemi i długimi oklaskami. a posiedzenie zamknęło się o godzinie 3. zrana.

— Przedwczorajszym głosowaniem skończyła się pierwsza część debaty nad budżetem. Większość była zanadto znaczna, by opozycja mogła pokusić się jeszcze raz do zbijania ogólnych zasad traktatu handlowego i budżetu. Nadto głosowało za gabinetem wielu najznakomitszych członków partii konserwacyjnej. Odtąd będzie się toczyć jeszcze tylko poszczególna walka w komitecie, ale ta niewywrze żadnego wpływu na existencję gabinetu. Wprawdzie spodziewa się *Morning Herald*, że budżet wyjdzie z obrad komitetu w zupełnie odmiennej formie, ale zachodzi jeszcze wielkie pytanie, czy się ziści jego nadzieja. Natomiast chwali *Times* bardzo plan Gladstona. Na dniu 1. marca chce lord John Russell wnieść swój bil reformy, i z nim tedy rozpocznie ministerium drugą walkę o swoją existencję.

— Główna siła armii Kanałowej, złożona z okrętów wojennych „Royal Albert“, „Edgar“, „Donegal“, „Algiers“, „Trafalgar“, „Queen“, „Mersey“, „Melpomene“, i „Diadem“, odpłynęła przedwczoraj w południe z Portlandu do Lizbony.

Francya.

(Kontyngens armii francuskiej. — Wiadomości bieżące. — Kwestya sabaudzka.)

Par. Ż. 26. lutego. Cesarz był temi dniami nieco słaby, ale wyzdrowiał już zupełnie.

— Dzisiejszy *Monitor* zawiera dekret względem reorganizacji artylerji, a dalej ogłasza program naznaczonego na dzień 1. marca utworzenia ciała prawodawczego.

— Wczoraj wyszedł trzeci tom korespondencji Napoleona I., i zawiera wiele dokumentów, które mogą wyjaśnić dzisiejszą politykę Francyi.

— Liczbę sprzedanych od Bożego Narodzenia broszur w sprawie włoskiej obliczają na trzy miliony.

— Podług ustawy wotuje ciało prawodawcze kontyngens armii francuskiej co roku tak jak budżet podług projektów rządowych. Normalny kontyngens wynosi 80.000 ludzi, ale od czasu wojny krymskiej podwyższono go na 120.000. Z tego kontyngensu szła dawniej tylko część natychmiast w szeregi; powołanie reszty zależało od panującego, który wydawał na to specjalny dekret. Żołnierze zostawali przez pięć lat w służbie czynnej. Ale ten system zmienił Cesarz już od kilku lat osobistą uchwałą. Pominawszy nieznaczne od niedawna zmniejszenie kontyngensu staje teraz natychmiast cały kontyngens w szeregi; po dwóch latach odsyłają słabszych do domu, ale zdrowsi pozostają. Prawomocność tego ważnego aktu, niestwierdzonego jeszcze żadną uchwałą izby, uzasadniają w następujący sposób: Cesarz może powołać drugi zaciąg każdej chwili dekretem, zatem może wykonać ten dekret zaraz po utworzeniu kontyngensu. Rzecz jasna, że ten nowy system podnosi wojenną dzielność narodu i nadaje rządowi staranniej dobraną czynną armię. Ale zaprowadzeniu jego sprzeciwiało się wielu doświadczonych generałów francuskich. Ze strony administracyjnej przytaczano przeciw niemu powody moralne utrzymując, że powtarzający się co dwa lata powrót żołnierzy do domu wywrze szkodliwy wpływ na lud wiejski i dawne zatrudnienie żołnierzy. Ale te zarzuty były podrzędne tylko w obec wytkniętego celu. Słusznie można powiedzieć, że dawniejszy system był więcej obliczony na czas pokoju, a terażniejszy na czas wojenny. Artylerja jest to jak wiadomo najulubieńsza broń Cesarza, i rozprawę jego o niej z dawniejszych lat cenią wysoko znawcy. Przytem zawdzięcza mu Francya jeżeli nie wynalazek to przynajmniej zaprowadzenie gwintowanych dział. Teraz jest mowa o pomnożeniu pułków artylerji w ogóle. Francya ma ich teraz 19 (z których dwa należą do gwardji), a na przyszłość ma otrzymać 3 nowe liniowe pułki artylerji, tak że wszystkich będzie miała 22. Podział ich będzie następujący: 9 pułków pieszych, 6 ekwipowanych, 4 konne a 1 pułk pontonierów. Także artylerja gwardji ma być zmodyfikowana.

— Znany po większej części z telegramów artykuł *Patrie* o kwestyi sabaudzkiej jest dosłownie treści następującej:

„Wczoraj ogłosiliśmy korespondencję z Sabaudji, która musiała wzbudzić uwagę naszych czytelników. Korespondencja ta mówiąc o przeszłości i czasach bieżących, i domagając się wcielenia Sabaudji do Francyi w imieniu Alp, w imieniu zasady narodowości i widoków dzisiejszego pokolenia, nie mogła przejść nieopatrzoną. Czuć było zanadto, że poza tą prostą korespondencją stoi cały naród czyli raczej ogromna większość. Otrzymaliśmy wiele innych listów przejętych tysamym duchem, i będziemy korzystali z ciekawych szczegółów, w które wchodzi. W jednym z takich listów podnosi nasz korespondent różnicę między katolickimi mieszkańcami okręgów Chablais i Faucigny a protestanckimi Szwajcarami i zwraca uwagę, że w Genewie w bardzo nieroztropny sposób silą się stare rozbudzić wspomnienia. Z czegoż składa się właściwie kanton genewski? Z obrębu dawnej Rzeczypospolitej równej nazwy i z różnych od Sabaudji i okręgu Gex oderwanych gmin. Nie posiadaż federacja po drugiej stronie Alp obszar ziemi, który więcej jest włoski niż szwajcarski czyli mówiąc właściwiej, jest zupełnie włoski. Nasz korespondent znajduje, że w obec takiego stanu rzeczy roztropność będzie najlepszą polityką dla Szwajcaryi, a my jesteśmy tego samego zdania.“

Niemce.

(Zawierzytelnienie posła francuskiego w Prusiech.)

Berlin, 25. stycznia. J. M. książę Rejent przyjmował dnia 19. b. m. na osobnem posłuchaniu nowo mianowanego cesarsko-

francuskiego pełnomocnego ministra i nadzwyczajnego posła przy dworze tutejszym księcia de la Tour d'Auvergne, i odebrał z rąk jego zawierzelniający list Cesarza Francuzów.

Doniesienia z ostatniej poczty.

Turyń, 26. lutego. Komendanci gwardji narodowej w miastach prowincjonalnych mają być zapytani, wiele ludzi w razie potrzeby mogliby zmobilizować.

Najnowsza poczta zamorska na Tryest.

Bombaj, 25. stycznia. Mieszkańcom Nepalu ma być odstąpiony w nagrodę ich zasług w ciągu powstania znaczny kawał ziemi na północ od Audy. — Do wojny z Chinami ma być uformowany korpus nieregularnej konnicy. — Drut podwodny z Kurachee do Muskatu jest już założony.

Batawia, 11. lutego. Naczelny komendant holenderski żąda od królestwa Waju wydania Królowy z Boni. — W Banjermassin napadli krajowcy 27. grudnia holenderski statek parowy „Ourust“, wymordowali załogę i zatopili okręt.

Kanton, 12. lutego. Władze chińskie wydały surowe rozporządzenia przeciw handlowi ludźmi (Kulies). Kilku okrętom nie pozwolono odpłynąć, musiały wydać wszystkich Kuliów z pokładu, a wielu krajowców, którzy trudnili się tym handlem stracono w Kantonie; także kilku cudzoziemców przyaresztowały za to władze chińskie.

Kanagawa, 20. grudnia. Podług doniesienia z Jeddo zapewnił rząd japoński tamtejszego posła amerykańskiego, że traktat zawarty w Jeddo będzie ściśle dopełniony. Dozwolony jest wolny handel i wywóz produktów japońskich z wyjątkiem ryżu, pszenicy, monet miedzianych, złota i srebra.

Wiadomości handlowe.

(Wiedeński targ na bydło.)

Wiedeń, 27. lutego. Na dzisiejszym targu było 1120 wołów z Węgier, 1005 z Galicyi, a 414 z kraju, razem 2539 sztuk, z których kupiono na potrzebę stolicy 1882 sztuk. Waga szacunkowa sztuki była 520 do 710 $\mathcal{E}$. Cena za sztukę 110 do 170 zł. wal. austr., a za cetrnar 22 do 25 zł. wal. austr.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 2. marca.

Hotel rosyjski: PP. Skrzyński Wład., z Bachorza. — Znamirovski Kajetan, z Rosji.

Hotel europejski: Malczewski Wład. i Julian, ze Skwarzawy. — Chojecki Zyg., z Chorostkowa.

Hotel Langa: Komarnicki Jan, z Żółkwi.

Pod kolej żelazną: Sroczyński Fel., z Brusna.

Hotel krakowski: Nikorowicz Paweł, c. k. rotmistrz, ze Stryja.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 2. marca.

PP. Janicki Zyg., c. k. poruczn., do Kisielnewa. — Hr. Hartmann Adam, c. k. podporucznik, do Żółkwi. — Przygodzki Fel., do Zohatyna. — Stepnowski Wład., do Firciejówki. — Gromnicki Józef, do Laskowic. — Grodzki Karol, do Śniatyna. — Tobaczyński Roman, do Choroszczy. — Baroni Jan, do Słowity.

T E A T R.

Dzisiaj przedstawienie niemieckie na dochód śpiewaka Filipa Langa: „*Quodlibet*“ z różnych oper.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 1. marca.

Pora	Barometr w mierze parys. sprowadzony do 0° Reaum.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	325.14	+ 0.2°	89.3	zachodni mier.	śnieg
2. god. po poł.	325.45	+ 1.6°	84.4	" "	"
10. god. wiecz.	328.18	+ 0.1°	91.0	" "	pochmurno

Wysokość śniegu 4...

T e r m i n a

sprzedaży, kupna, dzierżawy, licytacji i t. d.

Dnia 6. marca: Sprzedaż realności nr. 333 w Czerniowcach.

Dnia 13. marca: Wydzierżawienie dóbr Łukuwetw w Czerniowcach.

Dnia 14. marca: Sprzedaż realności nr. 1723 w Czerniowcach.

Dnia 15. marca: Licytacja na reperacye gościńców w obwodzie Kaluszu za pomocą ofert w Stryju.

Dnia 16. marca: Sprzedaż realności nr. 151 $\frac{3}{4}$, 37, 103, 104 i 571 $\frac{1}{2}$ we Lwowie.

Dnia 19. marca: Sprzedaż realności nr. 261 w Przemyśle.

Kurs listów zastawnych w gal. stan. Instytucie kredytowym.

Dnia 2 marca.		zł.	cent.
Instytut kupił prócz kuponów	100 po . . . . . wal. austr.	84	—
" sprzedał "	" 100 po	—	—
" dawał "	" 100	—	—
" żądał "	" 100	84	50
" Wartość kuponu od 100 zlr.	. . . . .	—	71 $\frac{1}{2}$

Telegrafowany wiedeński kurs papierów i weksli.

Dnia 2 marca.

Z pożyczki narodo. po 5% za 100 złr. 77.25. Metaliki po 5% za 100 zł. 69.40; po 4 1/2% za 100 zł. —; po 4% za 100 zł. —. Obligacje indemnizacyjne: Niższej Austrii po 5% za 100 zł. —; Węgier —; Galicyi —; Bukowiny —; Akcyje Banku narodowego sztuka 865 —; instytutu kredytowego dla handlu i przemysłu 194.80; niższo-austr. towarzystwa eskomtowego —.

Listy zastawne. Galic. instyt. kred. po 4% za 100 zł. —.

Wexlowy. Augsburg za 100 zł. połudn. niemieck. waluty 113 —. Lipsk za 100 talarów —. Londyn za 10 funtów szterl. 132.25. Medyolan za 100 zł. waluty austriack. —. Paryż za 100 fr. —.

Kurs złota. Dukaty ces. mennicze 6.27, dukaty ces. pełnej wagi —, korony —, półkorony —.

Kurs lwowski.

Dnia 2. marca.

		gotówką		towarem	
		zł.	c.	zł.	c.
Dukat holenderski	wal. austr.	6	16	6	24
Dukat cesarski	"	6	20	6	28
Półimperyal zł. rosyjski	"	10	60	10	80
Rubel srebrny rosyjski	"	2	4	2	10
Talar pruski	"	1	97	2	2
Polski kurant i pięciozłotówka	"	—	—	—	—
Galicyj. listy zastawne za 100 złr.	bez kuponów	84	25	85	—
Galicyjskie obligacje indemnizacyjne		70	70	71	70
5% Pożyczka narodowa		76	25	77	25

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 28. lutego.

1. Dług publiczny.

A. Państwa.

	pien.	towar.
W austr. wal. po 5%	65.25	65.50
Z pożyczki narod. po 5%	77.30	77.50
Z r. 1851, ser. B. po 5%	97.50	—
Metaliki po 5%	68.50	68.75
dtto. " 4 1/2%	61.25	61.75
dtto. " 4%	54.—	54.50
dtto. " 3%	41.—	41.50
dtto. " 2 1/2%	34.50	34.75
dtto. " 1%	13.80	13.90
Przez. do wylos. z r. 1834	395.—	405.—
" 1839	123.50	123.75
" 1854	105.75	106.25
Renty Cemo po 42 lir. aus.	16.25	16.50
Wylos. obl. dawn. długu państ.	po 5% 68.—	69.—
" " 4 1/2%	59.—	60.—
" " 4%	53.—	54.—
" " 3 1/2%	45.—	46.—
" " 3%	62.—	64.—
" " 2 1/2%	60.—	61.—
" " 2%	52.—	52.50
" " 1 1/2%	46.—	47.—
" " 1%	40.—	41.—
dtto. z procent za granicą	" 5% 68.—	69.—
" " 4 1/2%	59.—	60.—
" " 4%	53.—	54.—

B. Krajów koronnych

	pien.	towar.
Niższej Austrii	90.—	91.—
Węgier	71.25	71.75
Ban. Tem., Kroatyi i Sławonii	70.—	70.50
Galicyi	71.—	71.25
Bukowiny	69.25	69.50
Siedmiogrodu	69.25	69.50
innych krajów kor.	87.—	94.—
Z klauz los r. 1867	—	—
Lom. wen. pożycz. z r. 1850	95.—	96.—
Wen. pożyczka z r. 1859	79.25	79.75

	pien.	towar.
Dług Tyrolu	po 5% 68.—	69.—
" " 4%	53.—	54.—
" " 3 1/2%	45.—	46.—
Dług Saleburga	" 3% 39.—	40.—
" " 2 1/2%	32.—	33.—
Dług Krainy	" 2% 26.—	27.—
" " 1 1/2%	22.—	23.—

2. Stan oblig. domestykaln.

po 3% za 100 zł.	22.—
" 2 1/2% za 100 zł.	20.—
" 2% za 100 zł.	17.—
" 1 1/2% za 100 zł.	15.—
" 1% za 100 zł.	13.—

3. Akcyje.

Banku nar.	863.—	865.—
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	195.30	195.50
Niż.-aust. tow. eskomt. po 500 zł.	566.—	568.—
Póln.-kolei po 1000 zł. m. k. 1952	—	1954
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	264.50	265.—
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. 171.50	172.—	—
Póln.-póln.-niem. kolei kom. po 200 zł. m. k.	132.50	133.—
Kolei Cisy po 200 zł. m. k. po 100 zł. (50%) wpłaty 105.—	105.—	—
Lomb.-wen. kolei żel. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr. z wpłaty (50%)	155.—	156.—
Kol. Karola Lud. po 200 zł. m. k. z wpł. po 80 zł. (40%)	102.75	103.—
Kol. Preszb. Tyrn. I. emis. po 200 zł. m. k.	24.—	26.—
dtto. II. emis. po 200 zł. m. k.	55.—	60.—
Kolej Bustehradzka po 500 zł. m. k.	660.—	680.—
Kolej Aussig.-Ciepl. po 200 zł. m. k.	—	—
z wpłatą 60 zł. (30%)	—	—
Kol. Bern. Ross. po 200 zł. dtto. z pierwszeństwem po 200 zł. m. k.	—	200.—

	pien.	towar.
Kol. Grac.-Köb. i Tow. gór. po 200 zł. w. a.	118.—	120.—
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	440.—	442.—
Lloyda w Tryeście po 500 zł. m. k.	215.—	220.—
Mostu łącz. w Peszcie po 500 zł. m. k.	360.—	362.—
Tow. mlyna par. w Wied. po 500 zł. m. k.	335.—	340.—
Powsz. austr. Tow. gaz. po 250 zł. m. k.	—	—

4. Listy zastawne.

Banku narodowego w mon. kon. 6let. po 5%	102.50	103.—
" " 5%	98.—	98.50
przeznacz. do los. po 5%	93.—	93.50
Banku narodowego w wal. austr. na 12 m. 5%	100.—	—
przez. do los. po 5%	88.25	88.75
Gal. Tow. kred. po 4%	84.—	84.50

5. Obligacje z prawem pierwszeństwa.

Kolej Elżbiety po 5% za 100 zł. m. k.	91.50	92.—
Tow. austr. kol. państwa po 500 fr.	135.—	136.—
Kol. póln. po 100 zł. m. k.	91.—	91.50
Kol. Lomb. wen. po 500 fr.	132.50	133.—
Kol. Gloggn. za 100 zł.	82.50	83.—
Tow. żeg. par. na Dun. za 100 zł. m. k.	92.50	93.—
Lloyda za 100 zł.	92.—	92.50

6. Losy.

Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	103.—	103.25
Tow. żeg. par. na Dun. po 100 zł. m. k.	103.—	103.50
Pożycz. Trye. po 100 zł. w. a.	127.—	128.—
Pożycz. miasta Budy po 40 zł. w. a.	39.50	39.—

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

Amsterdam za 100 zł. hol.	—	—
Augsburg za 100 zł. w. p.-n.	113.25	113.25
Berlin za 100 tal.	—	—
Wrocław za 100 tal.	—	—
Frankfurt za 100 zł. w. p.-n.	113.50	113.75
Genewa za 100 lir. piem.	—	—
Hamburg za 100 M. B.	—	100.50
Lipsk za 100 tal.	—	—
Liwna za 100 lir. tosk.	—	—
Londyn za 10 ft. szt.	—	132.50
Lugdun za 100 fr.	—	—
Medyolan za 100 zł. w. a.	—	—
Marsylia za 100 fr.	—	—
Paryż za 100 fr.	—	52.75
Praga za 100 zł. w. a.	—	—
Tryest za 100 zł. w. a.	—	—
Wenecya za 100 zł. w. a.	—	—

(31 dni po ukazaniu.)

Bukareszt za 100 piast. woł.	—	—
Konstantynopol za 100 piast. tur.	—	—
Dyskonto weks. Bank. nar.	—	5%
Procenta za zaliczki Bank. nar. na pap. publ.	—	5%

Kurs złota.

w przecięciu w w. a.

Dukaty ces. men.	6 zł. 27 c
dtto. pełnej wagi	6 " 26
Korona	18 " 16
Półkorona	" " "
Napoleonor	" " "
Rosyjski impery.	" " "
Kurs korony w c. k. kasach	13 zł. 50 c

KRONIKA.

(Przestępstwa targowe.) Urząd targowy król. stołecznego miasta Lwowa skazał od 16. do 29. lutego 1860 następujące partye częścią na kary pieniężne, częścią na areszt i konfiskatę podejrzanych przedmiotów, a mianowicie: 1) Za przedawanie zepsutej wołowiny 1 partyę; 2) za przedawanie wydętej cielęciny 1 partyę; 3) za przedawanie niepożywnego chleba 4 p.; 4) za postronne kupczenie chlebem 3 p.; 5) za nieupoważnione obnoszenie i przedawanie zapalek, pachnącego mydła i korzeni 8 p.; 6) za nieupoważnione kupczenie 2 p.; 7) za nieprzyswoite postępowanie i obrazę ludzi targowych 1 p.; 8) za przekroczenie przepisów cymentowania 16 p.; 9) rozpoznawano w sklepach wędliniarzy, kielbaśników, handlarzy wiktuałami i w szynkowaniach, również jak na wszystkich placach targowych artykuły przedaży za wezwaniem miejskich lekarzy powiatowych, czyli nie są fałszowane i czy są zupełnie pożywne, — następnie czyli używane przy sprzedawaniu miary i wagi są odpowiednie przepisom i czyste, rozpoznawano także galaktometrem słodkie mleko, czyli nie jest rozpuszczone, jednak z wyjątkiem wymienionych powyżej przedmiotów znaleziono wszędzie największy porządek; 10) rewidowano i ważono tak w samym mieście jak i na czterech przedmieściach w sklepach i na straganach wszelkie gatunki pieczywa, przyczem okazało się pieczywo w ogóle dobrem. Jaka była waga u pojedynczych piekarzy, przedstawiają szczegółowe wykazy, które podane będą w następującym numerze gazety naszej.

(Drugi tegoroczny zeszyt geograficznych wiadomości Petermanna) zawiera obszerne sprawozdanie dra Teodora Kotschy z odbytej w jesieni r. 1859 bogatej w zdobycze naukowe podróży do Malej Azji, mianowicie drogą z Trebizondy na Erzerum do jeziora Wan, a z tamtąd na południe w nieznaną do niedawna górskie okolice niepodległego kraju Kurdów. Ten sam zeszyt zawiera także ciekawy opis podróży francuskiego podróżnika Duvoyrier, który, jak wiadomo, w sierpniu i wrześniu 1859 zwiedzał okolice u podnóża francuskiej Sahary. Na szczególną uwagę zasługuje także przegląd najnowszych pomiarów i obliczeń ludności w całym państwie rosyjskiem z pod pióra rosyjskiego akademika Piotra Koepen i dyrektora moskiewskiego obserwatorium p. G. Schweit-

zer. Karol Dittmar przepędziwszy pięć lat w Kamczatce i zbadawszy gruntownie wszystkie krajowe osobliwości, opisuje wulkany i gorące źródła tych północnych okolic. Oprócz tego zawiera ten zeszyt dwie małe mapy dwóch nowszych najciekawszych pomiarów w północnej Ameryce, t. j. mapa rzeki Frazer River wypracowana przez pp. Mayne i Begbie w r. 1859 i mapa tak zwanych czarnych gór czyli Black Hills panów Warren i Hayden.

(Wychodźstwo niemieckie do Ameryki.) W zeszłym roku zawinęło do portu w Nowym Jorku 79.858 wychodźców europejskich, między tymi 27.858 Niemców. W dawniejszych latach przedstawiało wychodźstwo niemieckie do Ameryki następujące liczby: 1845 r. 17.799; 1846 r. 30.312; 1847 r. 52.326; 1848 r. 70.735; 1849 r. 55.620; 1850 r. 45.768; 1851 r. 70.540; 1852 r. 118.674; 1853 r. 119.498; 1854 r. 179.648 (z ogólnej liczby wychodźców 323.746); 1855 r. 54.038; 1856 r. 56.117; 1857 r. 86.859 a 1858 r. 31.874. Z Bremy odplynęło w zeszłym roku 11.886, z Hamburga 7553, z Hawru 5597, a w Liverpoolu 1253 wychodźców niemieckich. Ale też powróciło ich wiele w zeszłym roku do Europy.

Dodatek tygodniowy Nr. 9.

przy dzisiejszej Gazecie zawiera:

- 1) Pismienictwo w Galicyi. Do pismienictwa w Galicyi, zapisy bibliograficzne od roku 1849.
- 2) Zdanie sprawy o stanie Zakładu naukowo-gospodars. w Dublanach, czytane na ogólnem zimowem posiedzeniu Tow. gosp. w r. 1860.
- 3) Gorzelnie i browary w lwowskim okręgu administracyjnym. Wydatek w styczniu 1860—1859.
- 4) Starostwo Sanockie. Dokument z r. 1402 i kilku lat późniejszych. Wypis z metryk koronnych zawierający rewizję Starostwa Sanockiego, skuteczną r. 1565 przez Krzysztofa Sokolowskiego, starostę rogozińskiego, na mocy ustawy z r. 1563.